

heldigvis de samme hver gang. Men behøver man tredje evaluering?

Altså tankegangen kan vi godt være med til, men det skal ske på en saglig måde, på en dybtgående måde, og vi synes, man skulle prøve andre steder end kun den liste, som Venstre har nævnt. Der kan der godt nok findes nogle penge.

Så synes vi også, at man måske skulle fortælle DONG, at de har tjent mange gode penge i år, og da det er et statselskab, så tak for det. Så burde ejeren jo have et lille tilskud derfra, så lige så vel som vi sidste år tog en 500 mio. ud af DONG's kasse, kan vi formodentlig også godt i år finde nogle penge dér. Det vil vi da også gerne anbefale.

Aktivering på arbejdsmarkedet har der været sagt mere om. Vi er stadig væk overbevist om, at der godt kan findes nogle penge der, og det vil vi godt kigge på. Men jeg vil godt sige om aktivering, at stort set det værste er det, der foregår. Det er da ikke engang, hvad man kan få, det er da ikke pengene, der er det værste, men at der er veletablerede folk, der meget gerne vil have et arbejde, som bliver sat til ting, de bliver til grin af. Altså når jeg hører, at der i Frederikshavn kommer folk ind og bliver sat ned foran en computer for at spille spil, og så får de ikke engang vejledning i, hvordan de skal gøre, og så tror man, de bliver bedre til arbejdsmarkedet ved det, så siger jeg bare: Goddaw do. Hvad er det for noget? Og de eksempler findes jo altså endnu. Det er 10 år siden, CD rejste dem første gang.

Men der er jo en anden side af det her. Der er en anden side, for hvor er servicejobbene henne? Dem skal vi åbenbart snart til at forlænge. Det er fint nok. Måske skal vi igen en gang kigge på, om reglerne for dem er for snævre. Men er det ikke bedre, at nogle af de mennesker, man i dag aktiverer, faktisk kommer ud og laver noget, som er til gavn for de mennesker i det danske samfund, der har brug for service? Jeg synes stadig væk, det er en bedre idé. Så skulle vi ikke også kigge på det?

Så kan jeg ikke lade være med kæphesten og sige, at baggrunden for noget af arbejdsløsheden er, at en del af de folk, der bliver aktiverede, jo er mennesker, der er i begyndelsen af eller midt i 50'erne. Det er jo da stadig væk sølle, at arbejdsmarkedet ikke vil gøre brug af den erfaring, de mennesker har. Vi møder jo stadig holdningen om, at når folk er der over 50 år, så er det bare om at få en ud af klappen så hurtigt som muligt,

for man vil gerne have den 22-årige professor med 30 års erfaring, og det er altså kortsigtet. Det er måske ved at ændre sig nogle steder, men det er ikke godt nok.

Men lad os kigge på det i forbindelse med aktiveringen, sådan at aktiveringen ikke kun bliver en diskussion om penge og besparelser, men også bliver en diskussion om kvalitet, og hvad vi kan få de mennesker til.

Vi har også været og er fascineret af forslaget om, at der sikkert findes nogle erhvervstilskud, der både er unødvendige, er for bureaukratiske, og hvad ved jeg. Jeg er enig i, og CD er enig i, at vi godt i samarbejde med erhvervslivet kunne gennemgå nogle af dem og se på noget af det.

Endelig er der jo så engangsindtægter, og der vil jeg godt sige, at vi vil da godt være med til at sælge nogle aktier, men det er da ikke helt ligegyldigt, hvad det er for nogle.

Altså, når det er infrastruktur, så siger vi: Pas nu på. Altså dermed har jeg også sagt: DONG er vi ikke helt vild ved at sælge. Det ville da også være tosset. Nu har vi haft DONG al den tid, hvor den ikke har givet penge. Nu giver den penge, og så sælger vi det. Det er da ikke så smart igen. Men igen: Det er altså vort fundament.

Nu sidder udenrigsministeren her, og udenrigsministeren har jo en fortid. Den satte jeg meget stor pris på, lidt mere end på nutiden, men det er så en anden diskussion. Det ændrer ikke noget ved, at personen sætter jeg pris på, men jeg vil bare sige, vi havde jo dengang en diskussion om salg af telehalløj osv., og det var vi ikke helt enige om og er det heller ikke stadig væk. Jeg synes stadig væk, det er farligt.

Og når nogle her begynder at tale om at sælge lufthavn og sælge SAS: Jamen hvis man vil have, at København bliver en lille provinslufthavn et eller andet sted i det store Europa, hvor folk ikke gider flyve til alligevel andet end hver anden dag, jamen så skal man da bare sælge det. Forudsætningen for, at vi kan fastholde, at det er en kerne, og at vi er et center, er da, at SAS eksisterer dér, og at man prioriterer den lufthavn.

Alt i alt: Lad os sælge noget af det andet, men ikke noget af det her.

Finanslovdiskussionen, og det skal jeg sige til sidst, må forhåbentlig komme til at handle om alt muligt andet end økonomi, for sandheden er jo, at vi afgør også værdier i den diskussion. Det er et spørgsmål om, hvilke værdier man vil prioritere i det danske samfund, og jeg tænker ikke